

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

9. Dicimus quia reputata est Abrahæ fides ad iustitiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

post lapsum pertinere vt nō imputetur peccatū, verū non probat ex eo solo quōd non imputatur, peccatum remitti. Imō vltra hoc quōd non imputatur, planē tollitur; & quia tollitur, ideo nō imputatur. Quōd aliæ Scripturæ perspicuē docent. *Ecce Agnus Dei*, Ioan. 1. qui tollit peccata mundi. Rursum: *Tulit quod* Colof. 2. contra nos erat *chirographum*, id est, peccati reatum & debitum, & affixit illud *Cruci*. Nempe Ephes. 2. quia interfecit inimicitias (id est, peccata) in semetipso per *Crucem*. Vide plura in opusculo Lib. 3. c. 8. nostro de Iustificatione.

9. *Dicimus quia reputata est Abrahæ fides ad iustitiam.*

Sunt iam hæc verba contra Caluini corruptelas superius explicata, qui magna adhibita Scripturæ violentia pro fide Abrahæ remissionem peccatorum substituit. Alij vocabulum fidei ad illius vnici obiecti apprehensionem torquentes, quasi fides Abrahæ ad iustitiam reputata circa illud vnum versata fuisset (quod vanum esse suprâ ostendimus) colligunt ex his verbis, totam nostram iustitiā, quæ similis Abrahæ esse debet, nihil aliud esse quàm gratuitam quandā imputationem & acceptationem à parte Dei propter fidem nostram in Christum, qua beneficium redemptionis per illum factæ apprehendimus. Opinantur enim ideo solam fidē pro iustitia imputari, quia illa sola gratuitum Dei

Dei donum est, & quasi mendica manus
 apprehendens per puram gratiam beneficium
 redemptionis. Imputari autem vel referri
 ad iustitiam aiunt, quo ex se iustitiæ virtutem
 virtutem non habet, sed quod pro huiusmodi
 Deo acceptatur. Sed contra hæc observandum
 Primùm quòd non sola fides aut quælibet
 apprehensio per fidem (quæ res imaginaria est)
 quum fides potius iudicij res sit, iudicari
 esse verum quod apprehendit per intellectum
 assensum, quàm apprehensio aliqua, quæ
 præexigitur ad fidem, sed non ipsa fides
 quum multi infideles ea quæ sunt fidei apprehen-
 dendant, sed non credant, est res gratuita
 gratuitum Dei donum, verum & aliæ omnes
 virtutes, quibus iustificamur, gratuita dona
 sunt, & ab auxilio supernaturali, id est
 gratuita Dei bonitatis respectum habent
 secus quàm fides. Charitatis, spei, poenitentia
 timoris actus, vt ex impio quis iustificetur
 actus sūt ex speciali Dei auxilio producti
 secus quàm actus fidei. Harum virtutum ha-
 bitus dona Dei sunt, quibus opera iustitiae
 exercemus, non secus quàm fidei habitus. Re-
 sus, credere non secus est opus nostrum (et
 fit opus Dei) quàm diligere, *et si charitas dispo-
 sita sit in cordibus nostris per Spiritum S. qui datur
 nobis.* Ideo in Euangelio toties dicitur: *Fide
 tua te saluum fecit.* Vnde non est magis menda-
 ca manus fides quàm charitas, nec magis
 mendica manus charitas quàm fides. Ne-
 minus

Apprehensio per fidem res imaginaria.

Virtutes omnes theologice non secus gratuita quàm fides.

Rom. 5.

minus suum aliquid adfert qui ex fide iustificatur, quam qui ex charitate; aut plus suum aliquid adfert qui ex charitate iustificatur, quam qui ex fide. Vtrumq; Dei opus est per auxilium gratiæ, vtrumque est nostrum opus per concursum liberi arbitrij.

Secundò, obserua reputationis aut imputationis vocabulum non excludere veram inherēntiam virtutis aut iustitię quæ dicitur reputari. Quod enim hîc Paulus dicit, *Abraham reputatâ esse fidem ad iustitiam*, hoc idem alibi dixit tum de Abraham, tum de alijs veteribus iustis, *Fide operati sunt iustitiam*. Rursum, sicut hîc infra dicit, *Reputabitur & nobis creditibus ad iustitiam*; sic postea dicit, sæpeque repetit, *Iustificati ex fide*; & antea dixit, *Iustificari per fidem*. Sicut ergo iustificari ex operibus vel per opera intelligunt hæretici inherēntem nobis operibus iustitiam ex qua formaliter iusti sumus (quam quia admittere nolunt, nec prius recipiunt) sic necessariò iustificari ex fide & per fidem (quod libenter recipimus) eodem modo intelligere debent, ex actu fidei formaliter hominem coram Deo iustum esse. Reputatur ergo ad iustitiã, quod verè iustitiæ opus est. *Iudicium enim Dei secundum veritatem est*. Quare Iacobus post illa verba, *Reputatum est Abraham ad iustitiam*, adiecit, *Et amicus Dei appellatus est*: id est, coram Deo. Denique supra: *Nonne præputium illius in circumcisionem reputabitur*? id est, pro circumcissione

Iustitia reparata iustis, est iustitia illis inherens.

Hebr. 11.

Rom. 5.

Rom. 3.

Rom. 2.

Iacob. 2.

Rom. 2.

sione habebitur? hoc est, coram Deo iustificabitur? Sequitur enim: *Circumcisio cordis, quae laus ex Deo est.* Postremo, & in hoc cap. dicitur: *Ei qui operatur, imputatur merces secundum debitum: ubi vox imputatur per catachresin accepta, significat, rependitur.* Sic rependitur fides ad iustitiam, quia verè iustificatur.

Ver. 4.

11. *Et signum accepit circumcisionis, signum iustitiae fidei quae est in praepurio.*

Sacramentorum efficacia propria defenditur.

IN his Pauli verbis mirabiliter se oblectant haeretici, & validum se argumentum apprehendisse iactant, quo probent, totum Sacramentorum novae legis rationem, & effectum, & usum, nihil aliud esse quam sint signacula iustitiae fidei, & ut obsignentur, ut ita loquar, ut quae quasi appposito sigillo confirmantur gratiae aut doni veritatem, quae vel antea fidei habitae est, vel in externo Sacramento signo representatur; sicuti circumcisio ab apostolo hic dicitur fuisse signaculum iustitiae Abrahae, vel potius obsignasse iustitiam Abrahamae, ex fide prius & in praepurio acceptam. Quam ob causam Theodorus Beza hoc loco reiecta disertis verbis veterum Patrum interpretatione, de sua nova luce circa huiusmodi intelligentiam insolenter exultat, & huiusmodi modum disputat: *Quid magnificentius dici de Sacramento possit?* Itaque qui veteris Testamenti Sacramenta à nostris re ipsa distinguunt, nunquam videntur Christi officium quam late pateat cognoscere.

Bezana de Sacramentorum effectu sententia,

Vocatur
nam c
& eff
nempe
mittit
obsign
in us p
verbi c
ration
nes ma
rate &
compe
nus in
stram
Ha
stulti
test, c
tos, c
possi
Intell
quih
docu
rum
ex Pa
quar
nus e
verita
enim
glori
tia ec
effus